

HOLE KOMMUNE

Areal- og byggesaker

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep,

0030 OSLO.

DERES REF.:

VÅR REF.: (oppgis ved henvendelse)
2003/001648-HTS
Dir. tlf.nr.: 32161161

ARK.:
L10-&13

DATO:
03.12.2003

Høring - NOU 2003:14 (bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven.)

Hole kommune gir med dette sin høringsuttalelse til foreslåtte endringer i plan- og bygningsloven innenfor kommunal og regional planlegging.

Planutvalget, oppnevnt i 1998, la i mai 2003 frem et endelig lovforslag til ny plan- og bygningslov. Lovforslaget medfører vesentlig endringer av dagens lov og dermed den kommunale og regionale planleggingen. Forslaget har vært ute til høring med høringsfrist 1. desember 2003. Hole kommune har valgt å gi en administrativ uttalelse til lovforslaget.

Hovedprinsipper i planforslaget

Planlovutvalget mener det er nødvendig å modernisere plansystemet i dagens pbl. Denne loven er kanskje samfunnets viktigste virkemiddel for å fastlegge politiske mål, legge til rette for verdiskaping og næringsutvikling, ivareta langsiktige miljøhensyn og andre allmenne interesser. Utvalget har sett behovet for forenkling, effektivitet og fleksibilitet. Samtidig har det vært sterkt ønskelig å øke medvirkningen og forbedre kvaliteten i planprosesser og planer.

Utvalget vil styrke loven som redskap for sektorovergrepene samfunnsplanlegging. Utvalget mener at det ligger klare muligheter for forenkling ved å gjøre pbl til et felles planverktøy for sektorene og for klarlegging og avveining av ulike hensyn og interesser. Samtidig mener utvalget at det er behov for klarere linjer i forholdet mellom statlige myndigheter og kommunene og å tydeliggjøre statens ansvar og medvirkning i planleggingen for å vareta nasjonale hensyn.

Viktige prinsipper:

Disse prinsippene er også sentrale i det nye lovforslaget. Formålsparagrafen er imidlertid utvidet:

* 'Bærekraftig utvikling' er tillagt vekt i forslaget – en utvikling som møter dagens behov uten å ødelegge framtidige generasjoners muligheter til å få dekket sine behov. Balanse mellom økologiske, økonomiske, sosiale og kulturelle mål og verdier. PBL er et viktig generelt

virkemiddel for kommunene, fylkeskommunen og staten til å dreie samfunnsutviklingen i en bærekraftig retning.

- * 'Verdiskaping' – samfunnets ressurser skal forvaltes slik at de gir størst samfunnsmessig nytte. Bl.a. ved bruk av arealer mest mulig optimalt i et samfunnsøkonomisk perspektiv. Dette krever kunnskap om arealenes verdi og muligheter.
- * 'Gode oppvekstkår' – planleggingens betydning for å ivareta interessene til barn og unge, og fremme folkehelse og samfunnsikkerhet.
- * 'Vern' - god arealplanlegging vil redusere presset på verneverdige områder. Ofte er det ikke behov for ensidig vern, men nyansert forvaltning av verdiene.
- * 'Estetiske hensyn' –PBL er den klart viktigste loven for å ivareta og styrke estetiske verdier i samfunnsutviklingen.
- * Loven skal sikre at planer og vedtak om forvaltning av ressurser, om virksomhet, utbygging og vern bygger på en allsidig og langsiktig vurdering.
- * 'Forutsigbarhet, åpenhet og medvirkning fra berørte interesser og myndigheter' – et viktig prinsipp i loven.
- * Vedtak etter loven skal treffes på lavest hensiktsmessig nivå.

Kommentar

Hovedprinsippene i dagens lov er ført videre i lovforslaget. De er videre utvidet og styrket ved at nye prinsipper er tatt med. Formålsparagrafen § 1-4 om verdier og retningslinjer gir et godt grunnlag for å forstå hva som er mål og mening med loven.

Endrede ressursbehov i kommuner

Kommuneplanen må ikke lenger revideres hvert 4. år, dersom den gjeldende fremdeles er godt nok oppdatert. Nytt i lovforslaget er pålegg om kommunal planstrategi. Den skal utarbeides i løpet av det første året i en kommunestyreperiode og skal omfatte strategiske valg knyttet til samfunnsutvikling, sektorenes virksomhet, langsiktig arealstrategi og vurdering av planbehovet framover.

Komm. bestemmer selv hvordan planarbeidet skal organiseres innenfor rammene som gjelder den enkelte plantype. Kommunestyret skal sikre at kommunen har tilgang til nødvendig planfaglig kompetanse. Det betyr at de ikke må ha den selv, men kan f.eks. ha interkommunale løsninger eller bruke private konsulenter.

Alle offentlige organer (komm., fylkeskomm., staten) har rett og plikt til å delta i planleggingen etter pbl når det berører deres virkeområde eller deres egne planer og vedtak.

Fylkeskommunen blir pålagt å utarbeide regional planstrategi (jf. kommunal pl.), mens fylkesplanen blir frivillig.

Interkommunalt plansamarbeid er styrket i lovforslaget ved at det har fått et egen kapittel. Det er også styrket ved at det kan vedtas bindende fylkesdelplaner for arealbruk.

Kommentar

Loven synes å være fleksibel og gir kommunene frihet til å velge hvordan de vil legge opp sitt planarbeid etter pbl. Både gammel og ny lov er ressurskrevende å følge opp – men det avhenger selvsagt av ambisjonsnivået. Kommunen skal gi rammer for planleggingen og sørge for behandling og godkjenning.

Krav om planbeskrivelse og planprogram og konsekvensutredning (KU) setter større krav til planene, men betyr også grundigere prosess og et mer gjennomarbeidet resultat.

Kravet til medvirkning er styrket i lovforslaget både i formålsparagrafen og egen paragraf om medvirkning og høring (§ 1-7) – men det er vanskelig å si hva det betyr i praksis ifht. gjeldende lov.

Det legges opp til en mer grundig prosess knyttet til overordnet plan. Dette vil trolig kreve mer ressurser til kommunen på plansiden. Imidlertid vil trolig et godt grunnlag for overordnet plan forenkle annen saksbehandling både når det gjelder saksbehandlingstid og forutsigbarhet. Endringene forutsetter stor plankompetanse på et regionalt nivå (fylkesnivå)

Endringer i det kommunale plansystemet

Som i dagens lov er det kommunestyret har ansvaret for at pbl følges. I lovforslaget er det ikke lenger krav om fast planutvalg.

a. Kommunal planstrategi:

Kommunene blir pålagt å utarbeide komm. planstrategi (jf. regional p.strategi.) Den skal vedtas 1. året i hver valgperiode. Innholdet er komm. strategiske valg knyttet til: Samf. utvikling, sektorenes virksomhet, langsiktig arealstrategi, planbehov i perioden (nye planer, planer som skal gjelde fortsatt / endres.) Planstrategien er ikke formelt bindende og kan revideres. Ambisjonsnivå for planstrategien er opp til komm. behov – men det er plikt til å innhente synspunkt fra statlige og fylkeskomm. myndigheter og nabokommunene.

b. Kommuneplan:

Dette er en plan for utvikling av komm.samfunnet, også statlig og fylkeskommunal virksomhet. For kpl skal det utarbeides planprogram og konsekvensutredn. (KU)

Kommuneplanen kan bestå av følgende deler:

Samfunnsdel - omfatter strategi for samfunnsutvikling, sektorenes virksomhet og arealbruk. Bør inneholde en langsiktig arealstrategi, gjerne for 30 år eller mer som skal vise hvordan nasjonale mål, retningslinjer og overordnede planer er varetatt.

Handlingsdel - skal vedtas hvert år. Program for gjennomføring av samfunnsdelen. Kommunedelplan kan utarbeides for temaer og virksomhetsområder (sektorer) – men ikke lenger for arealer.

Arealdel - skal vise hovedtrekk for bruk og vern av arealer. Skal være knyttet til samfunnsdelen og være en overordnet plan med lite detaljer. Den består av arealformål, hensynssoner (nytt), bestemmelser og retningslinjer. Både formålene og muligheten for å vise hensynssoner er nye.

Planen er rettslig bindende og det kan bestemmes lengre bindingstid.

Det vil i tillegg være krav om områdeplan eller detaljplan før bygging, inngrep, bruk eller vern av betydning.

Nytt i planforslaget er at kommuneplanen ikke lenger er pålagt – gjeldende plan kan fortsatt brukes dersom den er godt nok oppdatert. Dette bør formuleres tydeligere i lovteksten.

c. Områdeplan:

Erstatter kommunedelplan og store reguleringsplaner og skal styrke kommunens planlegging av helhetlige utbyggingsmønstre og sammenhengende strukturer. Det er en fleksibel planform i detaljeringsgrad. Områdeplan utarbeides etter hjemmel i arealdelen eller der det er behov (vurderes i kommunal planstrategi.). Er bindende og gir grunnlag for ekspropriasjon. Kommune har ansvar for rammer, innhold og framdrift (vedtar alltid oppstart og rammer). Vedtas av kommunestyret.

d. Detaljplan:

Erstatter reguleringsplan. Kan fremmes mest av private el. andre off. myndigheter enn kommunen. Kommunen må ønske planen / endringen, forslagsstiller kan ikke kreve den. Bindende. Tiltak må settes i verk innen 5 år. Kan forlenges med 2 år om gangen i forb. med komm. planstrategi. Behandles som områdeplan + følgende endringer: Krav om oppstartsmøte med komm. Kan behandles samtidig med rammetillatelse. Godkjenning av kurante planer kan delegeres fra kommunestyret til planutvalget.

e. Utbyggingsavtale:

Disse er mye brukt i dag, men har ikke lovhjemmel. Det kommer i den nye lovforslaget. Den kan inngås av kommunen i forbindelse med planvedtak eller tillatelse og kan omfatte: Veg / anlegg for off. kommunikasjon; anlegg for energiforsyning, vanntilførsel og avløp; fellesarealer og avbøtende tiltak

Kommentar

Krav om kommunal planstrategi er nytt og tilsvarer regional planstrategi i fylkeskommunen. Den vil gi en nyttig gjennomgang av hvilke planer som skal utarbeides de kommende årene. Krav om planprogram og KU er nytt og skal redegjøre for planens virkning på miljø, naturressurser og samfunn. Det medfører en grundige avklaringer tidlig i planprosessen, noe som gir økt mulighet for medvirkning og raskere avklaringer senere i prosessen.

Plantypene for kommunene er sterkt endret. Det er lagt vekt på at kommuneplanen skal være overordnet og enkel. I de områdene det er nødvendig med mer detaljert planlegging, kan det utarbeides områdeplaner. Reguleringsplaner og bebyggelsesplaner er erstattet med detaljplan.

En nyttig opprydding er at det er gjennomgående (like) planformål i alle 3 plantypene. I kommuneplanens arealdel kan de kombineres, men ikke deles i underformål. Det kan imidlertid gjøres i område- og detaljplaner.

Det går også klart fram av loven hvilke roller kommunen har innen planlegging etter pbl og hva som kan utføres av andre. Dette er en nyttig avklaring etter som mer av den detaljerte planleggingen utføres av private. I den nye loven regnes arealdel i kommuneplan og områdeplan som 'kommunale' plantyper, mens detaljplan som oftest vil bli utarbeidet av private.

Områdeplan:

Denne plantype (som erstatter større reguleringsplaner) vil gi en mer helhetlig bilde av planområdet og konsekvensene for omgivelsen.

Detaljplan:

Vi stiller spørsmål ved at de går ut etter 5 år dersom tiltakene ikke er satt i gang eller at det er vedtatt forlengelse. Det er kort tid og det kan bli arbeidskrevende å huske på å fornye disse planene. Det synes mest praktisk at en tar stilling til ev. fornyelse i forbindelse med komm. planstrategi. De bør derfor kunne forlenges for 4 år.

Utbyggingsavtale:

Det er positivt at det ryddes opp i regelverket for disse avtalene, slik at det går tydelig fram av loven hva de kan omfatte. Det vil nok fremdeles være uenighet om hvor mye som skal kunne tas med i avtalene. Bl.a. kan det diskuteres om sosial infrastruktur fortsatt bør være med.

Samfunnsplanlegging.

Planutvalget ønsker å styrke Plan- og bygningsloven som et redskap for sektorovergrepene samfunnsplanlegging i fylker og kommuner.

Dette gjennom at:

- Kommuneplanens 4-årige handlingsdel styrkes. Handlingsdelen skal inneholde et handlingsprogram for å gjennomføre målsetningene i kommuneplanens samfunnsdel. Handlingsdelen skal vedtas av kommunestyret årlig.
- Kommuneplanens samfunnsdel skal samordne sektorenes planer.
- Arealdelen og samfunnsdelen av kommuneplan skal knyttes nærmere sammen.

Kommentar:

Det er også positivt at det rettes fokus mot samordningsoppgaver og – muligheter, særlig forsøkene på å samordne sektorlovgivningen og Pbl. Med utgangspunkt i dette vil Pbl. Kunne ivareta hensyn som i dag m behandles etter annet lovverk. Dette er ressursbesparende for alle parter, kanskje særlig for tiltakshaver. Det er imidlertid klart at andre sektortillatelser etter eksisterende særlovgivning ikke vil være like enkel å innarbeide i Plan- og bygningslov-prosessene, særlig fordi det vil kreve økt sektorkompetanse på kommunenivå. Planleggingen på kommunenivå vil også bli mer omfattende og kreve større ressurser. Utvalget peker også sjøl på at forholdet mellom særlovgivning og Pbl er for dårlig utredet, og de endringer som forelås i sektorlovene er derfor forholdsvis forsiktige. Det vil være viktig at en slik samordning gjøres gradvis, etter at nødvendig utviklingsarbeid og forsøksvirksomhet er gjennomført.

Dispensasjoner

Forslaget er en videreføring av eksisterende dispensasjonsbestemmelse i forhold til planlovdelen (det er nedsatt et eget Bygningslovutvalg for å vurdere byggesaksdelen). Forslaget innebærer en viss klargjøring og innstramming av dispensasjonsadgangen. For det første er vilkårene for å gi dispensasjon presisert i selve lova. Mens det i nåværende lov heter at dispensasjon kan gis ”når særlige grunner foreligger”, er det nå presisert at ”Dispensasjon kan gis dersom hensynene bak byggeforbudet i § 1-13 eller planen ikke blir skadelidende, og fordelen ved å gi dispensasjon anses for å være større enn ulempene etter en samlet vurdering”. Dette er i tråd med gjeldende dispensasjonspraksis, men for mange søkere har tolkingen av ”særlige grunner” ikke vært kjent.

Kommentar.

Endringene i dispensasjonspraksisen vil trolig stramme opp praksisen for når det bør gis dispensasjon

Med presiseringen i lovforslaget vil det sannsynligvis bli enklere for søkerne å oppfylle de formelle kravene til en dispensasjonssøknad.

Utbyggingsavtaler

Utvalget har inngående vurdert dette temaet. De understreker at ”.. bruk av utbyggingsavtaler kan være et hensiktsmessig og sterkt forenkende virkemiddel i forbindelse med gjennomføring av planer. Samtidig er det viktig at de rettslige rammene er klare. Behovet for regler knytter seg særlig til de situasjoner hvor det skal gjennomføres en større utbygging av boliger, fritidshus eller næringsvirksomhet i et nytt område, og som nødvendiggjør nyanlegg eller utvidelse av veg, vann, avløp, energiforsyning eller liknende, og som også vil medføre økt etterspørsel etter sosiale tjenester som skoler, barnehage, sykepleie, eldreomsorg med videre...”

”..Utvalget mener at det i loven bør tas inn bestemmelser med et dobbelt formål: *å legge til rette for gjennomføring* av planer ved at tillatelse gjøres betinget av visse gjennomføringstiltak, og *å trekke opp grensene for hva kommunen kan kreve eller avtale* av slike ytelser fra utbyggere, samt sikre en forsvarlig saksbehandling i forhold til planleggingen...”

Kommentar

På grunn av den uklarhet som det har vært på området utbyggingsavtaler og den usikkerhet som dette fører til både i kommunen og blant utbyggerne, er det viktig at dette temaet får sin avklaring i en lovtekst.

LNF-områder i kommuneplanen

Gjennom arbeidet med NOU'en har det særlig vært fokusert på om en gjennom kommuneplanens arealdel skal kunne legge restriksjoner på driften av landbruksarealer (skog/jord) av hensyn til natur-, friluftsliv-, kulturminne-, estetikkhensyn eller andre hensyn, for eksempel i markaområder nær byer.

Lovforslaget legger opp til at det blir større muligheter enn i dag til å styre arealbruken i LNF-områdene ved at det kan knyttes juridisk bindende *bestemmelser* til disse. Kommunen kan videre gi bestemmelser om annen bruk og vern av arealer, og om ferdsel, av hensyn til landbruket, friluftslivet eller vern av natur- eller kulturmiljø.

Kommentar.

Med utgangspunkt i kommunens stadig flere temaplaner vil dette kunne være et godt verktøy til å ivareta viktige forhold. Eks. biologisk mangfold interesser.

Konsekvensutredninger

Det foreslås at arbeidet med konsekvensutredning skal skje i nær sammenheng med planleggingsarbeidet. Konsekvensutredningen skal høres og legges ut med planforslaget.

Det er flere grunner til at konsekvensutredning foreslås som en del av planbehandlingen:

- EU-direktivet om miljøkonsekvenser av planer og planprogrammer.
- Større forutsigbarhet når en kobler sammen planprosess og konsekvensutredning enn to atskilte løp.

Krav om konsekvensutredning skal også gjelde i forbindelse med utarbeiding av arealdelen av fylkesdelplaner og arealdelen av kommuneplanen. Videre vil det også kunne settes krav om konsekvensutredning til områdeplaner hvor det kan være snakk om vesentlig miljø- natur- eller samfunnsmessige konsekvenser.

Kommentar.

Ved å knytte konsekvensutredning tettere til plansystemet, vil prosessen bli enklere enn i dag med to atskilte løp. Samtidig knyttes plikten til utredning tettere opp mot viktige planer på et tidlig tidspunkt. I dag knyttes krav om konsekvensutredning til gjennomføring av tiltaket. Det er for eksempel ikke i dag ikke vært vanlig med konsekvensutredning i forbindelse med arealdelen av kommuneplan. Konsekvensutredning vil her i mange tilfeller vært nyttig før man låser arealbruken i kommuneplan.

Fylkesdelplan for arealbruk med særlig rettsvirkning

Utvalget foreslår å styrke planleggingen ut over kommunegrensene med regional og fylkeskommunal planlegging. Det er fylkeskommunen som foreslås skal ha et hovedansvar for den regionale planlegging. Det foreslås at det skal opprettes en regional planstrategi som tidlig i hver valgperiode skal legge grunnlag for målrettet og fleksibel bruk av fylkesplan og fylkesdelplaner. Kommunen foreslås å ha en større rolle i disse planer. Det foreslås at arealdelen av fylkesdelplanen skal gjøres juridisk bindende på samme måte som kommuneplanens arealdel.

Kommentar.

En mer helhetlig plan ut over kommunegrensene vil være positivt. Det vil gi mulighet til å styrke regionens viktige utviklingspotensialer og sikre viktige naturkvaliteter. Samtidig vil det føre til større samarbeid kommune imellom og mot fylket. Det oppfattes også positivt med en

regional planstrategi. Dette vil trolig skape større bevissthet i forhold til målsetningene med planleggingen.

Det vil også være et viktig virkemiddel at Fylkesplanens arealdel gjøres juridisk bindende. Det bør imidlertid være en forutsetning at det følger innsigelsesrett til en slik endring.

Konklusjon på Hole kommunes høringsuttalelse:

1. Hovedprinsipper i lovforslaget

Utvidelsen i lavens formålsparagraf og hovedprinsippene i loven er positive. Endringene styrker pbl. Som samordnende og sektorovergripende lov, slik at den kan bli til størst mulig gagn for den enkelte og samfunnet.

2. Ressursbehovet til kommunen.

En ny plan og bygningslov vil være ressurskrevende for kommunen for å imøtekomme lovens intensjoner. Den vil kreve mer ressurser til overordnet plan og samordning med andre kommuner og fylke. Den vil trolig på sikt få en rasjonaliseringsgevinst når forvaltningsorganene på de forskjellige nivåer har opparbeidet seg gode rutiner. Siden pbl. Skal være sektorovergripende kreves større fagkompetanse innen hver enkelt sektor i kommunen.

3. Endringer i det kommunale plansystemet:

Hvilke oppgaver kommunen er pålagt når det gjelder kommuneplan må gå tydeligere fram i lovteksten. Dersom revisjon av kommuneplanen blir frivillig vil dette kunne bli nedprioritert i dagens anstrengte kommuneøkonomi.

Varighet av detaljplaner er kort. De bør kunne forlenges med inntil 4 år i forbindelse med kommunal planstrategi.

Rammene for innhold i utbyggingsavtaler bør drøftes nærmere. Det er viktig av pbl har et tydelig regelverk for slike avtaler.

4. Samfunnsplanlegging

Den samfunnsplanlegging som foretas etter Plan- og bygningsloven i dag, og som er nedfelt i samfunnsdelen av kommuneplanene og fylkesplaner, fungerer i for liten grad som et politisk styringsredskap. Det er viktig å få vitalisert denne formen for planlegging. Lovforslaget styrker den overordna samfunnsplanleggingen, men på kommunenivå kan det stilles spørsmålsteget ved om en trenger en enda bedre samordning mellom økonomiplanprosessen og kommuneplanprosessen.

Det er også positivt at det rettes fokus mot samordningsoppgaver og – muligheter mellom Pbl og særlovgivningen. En større samordning vil kunne bedre gjennomføringen av overordna målsettinger for samfunnsutviklingen, og på sikt være ressursbesparende for både offentlig og privat sektor. Det er imidlertid viktig å ha et realistisk ambisjonsnivå for mulighetene for samordning for å unngå at framdriften i planprosessene stopper opp. Det er også viktig at en slik samordning gjennomføres gradvis, og med grunnlag i nødvendig utviklingsarbeid og forsøksvirksomhet.

5. Dispensasjoner

Det er positivt at vilkårene for dispensasjon klargjøres. Dette vil sannsynligvis gjøre det lettere for søker å oppfylle de formelle kravene til en dispensasjonssøknad.

Forslaget legger opp til at departementet gjennom forskrift kan legge dispensasjonsmyndigheten fra kommunen til fylkesmannen eller fylkeskommunen. I forhold til dagens regelverk, er dette en begrensning av det kommunale selvstyret. Fra et kommunalt perspektiv er dette prinsipielt uheldig.

6. Utbyggingsavtaler¹

På grunn av den uklarhet som det har vært på området utbyggingsavtaler og den usikkerhet som dette fører til både i kommunen og blant utbyggerne, er det viktig at dette temaet får sin avklaring i en lovtekst.

Lovforslaget innebærer en innskrenkning i forhold til den praksis som enkelte kommuner har benyttet med å ta inn forhold som angår også andre samfunnstjenester. Det vil da være viktig at kommunene tar inn rekkefølgebestemmelser om slike samfunnstjenester i bestemmelsene til kommuneplan og den foreslåtte nye plantypen områdeplan.

7. LNF-områder i kommuneplanen

Ved at det gis mulighet til å styre arealbruken i LNF-områdene ved at det knyttes juridiske bindende bestemmelser til disse vil være et godt verktøy til å blant annet ivareta miljøinteresser i kommunen.

8. Konsekvensutredninger

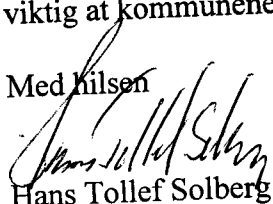
Etter dagens KU-regler kan det synes noe tilfeldig hvilke tiltak det er krav om KU for. Det er også uheldig at det er mulig å dele opp tiltak for å unngå KU. Siden det er to regelverk som gjelder – både PBL og KU-forskriften – kan det også skje at krav om KU blir glemt / utelatt / forsinket fordi det ikke er nok kjennskap til KU-forskriften. Det er derfor positivt at reglene blir mer konsekvente og samordnet, ved at det blir krav om KU/grundige utredninger for alle store tiltak som har en vesentlig virkning. Det er viktig at KU-reglene virker mest mulig likt for ulike typer tiltak og planer. Det er også viktig at konsekvensutredninger får et omfang som er relevant i forhold til tiltaket de gjelder for.

9. Fylkesdelplan for arealbruk med særlig rettsvirkning

Det er generelt viktig at mulighetene for regional planlegging styrkes. Det er også positivt at Plan- og bygningslova gir mulighet til å harmonisere arealdisponeringen med det regionale fokus fylkeskommunens utviklingsarbeid har generelt. Det er imidlertid viktig at bestemmelsen om "fylkesdelplan for arealbruk med særlig rettsvirkning" ikke bare fungerer som et statlig virkemiddel for å fremme nasjonale hensyn og oppgaver i planleggingen, men at det også vil fungere som et *positivt* virkemiddel for fylkeskommunen som regional utviklingsaktør.

For kommunene vil en "fylkesdelplan for arealbruk med særlig rettsvirkning" innebære rådighetsinnskrenkninger over eget areal. Med økt vekt på kommunalt selvstyre, vil dette være prinsipielt uheldig fra et kommunalt perspektiv. Med økt vekt på regionale løsninger på ulike områder, kan det imidlertid være positivt at det finnes virkemidler som muliggjør samarbeid om løsninger som gir en gevinst for regionen som helhet, også der dette går på tvers av enkeltkommuners interesser. Det er imidlertid viktig å understreke at det er kommunene som skal ha det primære ansvaret for og myndigheten til å planlegge arealbruken. Det er derfor viktig at kommunene sikres en sentral rolle ved utarbeidelsen av fylkesdelplaner

Med hilsen

Hans Tollef Solberg
Miljøkonsulent